

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1197/2025
08.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Душана Сарића и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвирлаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Душана Сарића – адвоката Стевана Обренова, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр.19/17 од 03.06.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.693/24 од 19.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 08. октобра 2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Душана Сарића – адвоката Стевана Обренова, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр.19/17 од 03.06.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.693/24 од 19.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К бр.19/17 од 03.06.2024. године окривљени Душан Сарић је, поред окривљених АА и ББ, оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвирлаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од четири године.

Истом пресудом, на основу члана 246. став 8. КЗ, од окривљеног Душана Сарића одузета је опојна дрога херион – један пакетић нето тежине 4,64 грама, 4 таблене бенседина од 10 мг у оригиналном паковању и 15 таблета опојне дроге бупренорфин у оригиналном паковању, а на основу члана 87. став 1. став 3. КЗ, према окривљеном је изречена и мера безбедности одузимања предмета употребљених за извршење кривичног дела, и то мобилних телефона и СИМ картица, те једног блокчића плаво-беле боје, ближе наведених у изреци првостепене пресуде.

На основу одредаба чланова 91. и 92. став 1. КЗ, од окривљеног Душана Сарића одузета је и имовинска корист прибављена кривичним делом, и то страни новац у износу од 1.515 евра, те 100 швајцарских франака, као и домаћи новац у износу од 300,00 динара. Истовремено је одређено да ће домаћи новац у износу од 34.850,00 динара, који је од окривљеног Душана Сарића одузет по потврди о привремено одузетим предметима ПУ Нови Сад, ОКП група за сузбијање наркоманије и кријумчарења од 16.06.2015. године на основу члана 151. ЗКП по правноснажности пресуде бити враћен окривљеном.

На основу члана 264. став 1. ЗКП, окривљени Душан Сарић и остали окривљени обавезани су да накнаде трошкове кривичног поступка у износима ближе наведеним у изреци првостепене пресуде, у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.693/24 од 19.03.2025. године, одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Новом Саду и бранилаца окривљених Душана Сарића, АА и ББ, а пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр.19/17 од 03.06.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Душана Сарића – адвокат Стеван Обренов, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине побијане пресуде или да исте преиначи, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, уз истовремени захтев да Врховни суд сходно члану 488. став 3. ЗКП одреди да се одлаже извршење казне затвора у односу на окривљеног Душана Сарића.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче да се правноснажне пресуде заснивају на незаконитим доказима, и то на извештају о прикупљању података из мобилног телефона и СИМ картица УКП Службе за специјалне истражне методе – Одељења за електронски надзор од 17.06.2016. године и на извештају о вештачењу телефонских комуникација од 15.11.2016. године, јер према ставу браниоца за предметно вештачење комуникације није постојала одговарајућа наредба за вештачење ВЈТ у Новом Саду, сходно члану 118. ЗКП, нити је постојао налог судије за претходни поступак у смислу члана 286. став 3. ЗКП.

Изложене наводе захтева Врховни суд није могао прихватити као основане, из следећих разлога:

Одредбом члана 286. став 1. ЗКП је прописано да ако постоје основи сумње да је извршено кривично дело за које се гони по службеној дужности, полиција је дужна да предузме потребне мере да се пронађе учинилац кривичног дела, да се учинилац или саучесник не сакрије или не побегне, да се открију и обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ, као и да прикупи сва обавештења која би могла бити од користи за успешно вођење кривичног поступка.

Ставом 3. истог члана је прописано да по налогу судије за претходни поступак, а на предлог јавног тужиоца, полиција може у циљу испуњења дужности из става 1. овог члана прибавити евиденцију остварене телефонске комуникације, коришћених базних станица или извршити лоцирање места са којег се обавља комуникација, док је ставом 4. истог члана прописано да о предузимању мера и радњи из става 2. и 3. тог члана, полиција одмах, а најкасније у року од 24 часа након предузимања обавештава јавног тужиоца.

Из списка предмета произлази да се Наредба судије за претходни поступак Вишег суда у Новом Саду Кппр. 58/16 од 29.02.2016. године односи на бројеве телефона који су одузети, поред осталог, од окривљеног Душана Сарића, у којој наредби је наведено да ће претресање мобилних телефона извршити овлашћена службена лица МУП-а РС – Дирекција полиције – УКП Служба за специјалне истражне методе Београд, а по предлогу за доношење ове наредбе ВЈТ у Новом Саду Кти 11/16 од 29.02.2016. године. Након тога, јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Новом Саду је дописом Кти 11/16 од 29.08.2016. године, Полицијској управи у Новом Саду – Одељење криминалистичке полиције доставио захтев за пружањем помоћи Кти бр.11/16 од 29.08.2016. године, на основу члана 298. став 4. ЗКП, како би Одељење аналитике тог органа извршило увид у податке прикупљене од стране Одељења за електронски надзор из мобилних телефона и СИМ картица који су привремено одузети, поред осталог, од окривљеног Душана Сарића, те је МУП РС, поступајући по овом захтеву суду доставио извештај о вештачењу телефонске комуникације између окривљених од 15.11.2016. године.

Имајући у виду наведене законске одредбе и стање у списима предмета, то је извештај о прикупљању података из мобилних телефона и СИМ картица УКП Службе за специјалне истражне методе, Одељења за електронски надзор од 17.06.2016. године и извештај о вештачењу телефонске комуникације УКП - Служба за специјалне истражне методе, Одељења за електронски надзор од 15.11.2016. године, сачињен у свему у складу са одредбама члана 286. став 1. и 3. ЗКП, те члана 298. став 4. ЗКП, те су по оцени овога суда наведени докази законито прибављени и, супротно наводима захтева, на њима се може засновати судска одлука. Стога је захтев браниоца окривљеног у овом делу одбијен као неоснован.

Неосновани су и наводи захтева којима се истиче да незаконит доказ представља и записник о саслушању саизвршиоца АА, сачињен у просторијама ПУ Нови Сад од 16.06.2015. године.

С тим у вези, бранилац окривљеног Душана Сарића у поднетом захтеву наводи да је записник сачињен супротно одредбама члана 85. став 3. и став 5. ЗКП, јер на записнику није констатовано изричито изјашњење окривљеног да неће узети браниоца по сопственом избору, нити упозорење да ће му у том случају бити постављен браниоц по службеној дужности, налазећи да се због тога на исказу овог саокривљеног не може заснивати судска одлука.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни суд није прихватио као основане, из следећих разлога:

Из списка предмета произилази да је записник о саслушању осумњиченог АА састављен у МУП-у, Дирекција полиције ПУ Нови Сад дана 16.06.2015. године на основу члана 232. став 1. и члана 289. став 4. ЗКП, те да су полицијски службеници у смислу одредбе члана 289. став 3. ЗКП обавестили јавног тужиоца Слободана Јосимовића, који је присуствовао саслушању. Окривљеном су саопштена његова права из члана 68. став 1. ЗКП и омогућено њихово коришћење, чиме је испуњена претпоставка за законито саслушање окривљеног из члана 85. став 2. ЗКП. Поред овлашћеног службеног лица и записничара те јавног тужиоца, окривљени се у смислу члана 85. став 3. ЗКП, а након што му је омогућен поверљив разговор са браниоцем Веселином Вулевићем који је ангажован по службеној дужности, изјавио да је разумео своја права и да ће изнети своју одбрану у присуству тог браниоца, након чега су без примедби потписали записник, који је потписан још и од стране записничара и овлашћеног службеног лица, те јавног тужиоца Слободана Јосимовића.

Имајући у виду наведено, те одредбу члана 289. став 1. ЗКП, којим је прописано да, када полиција прикупља обавештења од лица за које постоје основи сумње да је учинилац кривичног дела – може га позвати у својству осумњиченог, у ком позиву ће се упозорити да има право да узме браниоца, те да је ставом 3. истог члана прописано да ће о поступању у смислу одредаба става 1. и 2. тог члана полиција без одлагања обавестити надлежног јавног тужиоца који може обавити саслушање осумњиченог, присуствовати саслушању или саслушање поверити полицији, те да је у конкретном случају у свему поступљено у складу са овом законском одредбом, као и да се окривљени АА изјаснио да ће своју одбрану изнети у присуству браниоца по службеној дужности, те га је дакле прихватио као свог браниоца, то је очигледно да се на овом записнику, супротно наводима захтева, може засновати судска одлука, обзиром да је записник сачињен у свему у складу са одредбама Законика о кривичном поступку.

Из наведених разлога, налазећи да правноснажном пресудом није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, како се то неосновано истиче у поднетом захтеву, Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Душана Сарића – адвоката Стевана Обренова, одбио као неоснован.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник

Председник већа-судија

Снежана Меденица, с.р.

Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић